

Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

Τοπικά

Οι τράπεζες ανακοινώνουν τις ζημιές και τα ΜΜΕ προσπαθούν να τις καλύψουν σ. 2

Η επιστροφή του Μάρκου; σ. 4

Κάτι κινείται στη Βουλή; σ. 5

Προεδρολογία: Ο Ουράνιος δεν φαίνεται να πουλά και οι διάφοροι παίκτες
ελαττώνουν ταχύτητα πάλι σ. 6

Οικονομία

Ο αυταρχισμός προκαλεί απεργίες, η δαιμονοποίηση των απεργιών κλίμα για
ποινικοποίηση τους σ. 7

ΔΙΕΘΝΗ

Ρωσία: Σάρωσε ο Πούτιν, η αριστερά παρέμεινε εγκλωβισμένη και η Δύση αναζητά
βάλσαμο για την αποτυχία σ. 8

Συρία: Η Χομς δεν είναι μια συνοικία ή πως κατασκευάζονται τα φιλμ του Αλ
Τζαζίρα σ. 11

Λιβύη: Διαδηλώσεις, βασανιστήρια και κινήσεις απόσχισης σ. 12

Ο πόλεμος της πληροφορίας

Οι δημοσιοποιήσεις των Wikileaks για την Stratfor σ. 13

Blogosφαιρα

Επιλογές από την κυπριακή και την ελληνική Blogόσφαιρα σ. 18

ΤΟΠΙΚΑ

Οι τράπεζες ανακοινώνουν τις ζημιές και τα ΜΜΕ προσπαθούν να καλύψουν τις ευθύνες

Την Τετάρτη 29 Φεβρουαρίου ανακοινώθηκαν οι ζημιές της Λαϊκής Τράπεζας από το κούρεμα των ελληνικών ομόλογων, οι οποίες ήταν και οι πιο μεγάλες των τριών κυπριακών τραπεζών – οι ζημιές έφτασαν τα 3.3 δις. Η είδηση κυριάρχησε στα δελτία ειδήσεων μαζί με την προσπάθεια της πολιτικής ελίτ να καθησυχάσει. Έτσι ο υπουργός οικονομικών εμφανίστηκε μαζί με τον διοικητή της κεντρικής τράπεζας να δίνουν διαβεβαιώσεις ότι δεν υπήρχε λόγος ανησυχίας. Το μόνο ενδιαφέρον από την όλη παράσταση ήταν οι δειλές ερωτήσεις μερικών δημοσιογράφων για «ευθύνες» – και η δήλωση του Ορφανίδη, του διοικητή της Κεντρικής, ο οποίος έχει τεράστιες ευθύνες για την όλη κατάσταση, ότι μπορεί να αναζητηθούν ευθύνες αλλά αργότερα. Στην καθημερινότητα πάντως υπήρχε ένα αίσθημα δυσφορίας για τις τράπεζες που δεν έχει δεκαετίες να εμφανιστεί κάτι ανάλογο.

Τα ΜΜΕ προσπάθησαν και προσπαθούν να ελέγξουν την κατάσταση. Η πιο χαρακτηριστική εικόνα αυτής της προσπάθειας έλεγχου της δυσφορίας ήταν το πρωτοσέλιδο του «Πολίτη» την επομένη – όπου η είδηση για την Λαϊκή και την τραπεζιτική κρίση υποβαθμίστηκε σε είδηση δεύτερη διαλογής και προβλήθηκε το ζήτημα της τιμής του ρεύματος των με ολίγον Μαρί για μετατόπιση.

Αξίζει πάντως να δει κάποιος το βιβλίο το οποίο κυκλοφόρησε ο τέως υπουργός οικονομικών Χ. Σταυράκης για να πάρει μια εικόνα της όλης κατάστασης. Η κρίση των τραπεζών ξεκίνησε ουσιαστικά από μια παραπλάνηση, την οποία οργάνωσαν ο Ορφανίδης μαζί με τα διοικητικά συμβούλια των τραπεζών από το 2009, όταν πήραν χαμηλότοκα κρατικά χρεόγραφα και όχι μόνο δεν τήρησαν την υπόσχεση για χαμηλότοκα δάνεια στην κυπριακή αγορά, αλλά ουσιαστικά χρησιμοποίησαν τα χρήματα για κερδοσκοπικές επενδύσεις σε ελληνικά ομόλογα. Ακολούθως το 2011, όταν φάνηκε η αποτυχία της κερδοσκοπικής επέκτασης, φαίνεται ότι προσπάθησαν ουσιαστικά να οδηγήσουν την οικονομία σε κρίση για να καλυφθούν μέσα σε ένα ευρύτερο κλίμα κρίσης και προσφυγής στο Μηχανισμό Στήριξης. Είναι επίσης πιθανό ότι η προσπάθεια για σπρώξιμο της οικονομίας σε κρίση-προσφυγή στο Μηχανισμό Στήριξης να είχε να κάμει και με τον εκβιασμό της αριστερής κυβέρνησης να αλλάξει την κεϋνσιανή της πολιτική και την άρνηση της να υιοθετήσει επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους. Με βάση την αφήγηση του Σταυράκη φαίνεται ότι μέλη της

επιτροπής οικονομικών της βουλής προσπάθησαν να προκαλέσουν ένα είδος πανικού στην αγορά ενώ ο Α. Ορφανίδης πίεζε τις τράπεζες να μην αγοράζουν κυπριακά ομόλογα! Θα μπορούσε να δει κάποιος μια τέτοια κίνηση σαν μέρος μιας ευρύτερης στρατηγικής, η οποία θα μπορούσε και να προσφέρει ερμηνείες και για το πλαίσιο της εκστρατείας κατασκευής κρίσης και πανικού τον Αύγουστο. Είναι σε αυτό το πλαίσιο που είχε πει και ο τέως υπουργό οικονομικών, τον Μάρτιο του 2011 ότι μερικοί διαπράττουν «εθνική προδοσία» στο θέμα της οικονομίας. Το ότι ο διοικητής μιας Κεντρικής Τράπεζας προσπαθεί συνειδητά να υπονομεύσει την οικονομία της χώρας του είναι σίγουρα πρωτοφανές φαινόμενο σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο κ. Ορφανίδης όμως είχε ήδη προϊστορία στο να χειρίζεται το δημόσιο λειτούργημα του με σχετικά ασυνεπή κριτήρια: τον Μάιο του 2011 αποκαλύφθηκε ότι ενώ είχε εισηγηθεί ο ίδιος το φθινόπωρο του 2007 να χρησιμοποιηθεί μέρος από τα αποθέματα χρυσού της Κεντρικής για να αντιμετωπιστεί η κρίση, φαίνεται να άλλαξε απόφαση μετά το αποτέλεσμα των εκλογών.

Πάντως οι συζητήσεις για έρευνα σχετικά με τις ευθύνες φαίνεται να αυξάνονται: την Κυριακή ο υπουργός οικονομικών θεώρησε ότι έπρεπε να παρέμβει για να περιορίσει το μέγεθος της κριτικής αναφέροντας ότι «είναι ώρα ευθύνης» και χρειάζεται ενότητα - μεταθέτοντας στο μέλλον την αναζήτηση και απονομή ευθυνών. Ο Φιλελεύθερος ερμήνευσε την παρέμβαση σαν έμμεση κριτική στον τέως υπουργό οικονομικών – αν και το βιβλίο του κ. Σταυράκη δεν έχει ακόμα συζητηθεί λόγω του πέπλου της λογοκρισίας την οποία έχουν επιβάλει τα ΜΜΕ. Είναι ίσως εξίσου πιθανόν ότι ο υπουργός αναφερόταν και σε βουλευτές που άρχισαν να αφήνουν να διαφανεί κριτική προς τις κινήσεις Ορφανίδη, όσο και σε οικονομολόγους οι οποίοι εστιάζουν πιο άμεσα τις επιθέσεις τους στον διοικητή για τα λάθη του. Πιο έντονη πάντως είναι η κριτική στον Ορφανίδη και στις τράπεζες στην μπλοκόσφαιρα. Σε ένα γενικό πλαίσιο η θέση του Καζαμία εκφράζει και την ιστορική θέση του ΑΚΕΛ για ενότητα μπροστά στις «δύσκολες στιγμές». Είναι αμφίβολο, όμως, πόσο εκφράζει και την κοινωνική του βάση ή την κοινωνία ευρύτερα όπως εξελίσσεται σήμερα η δυσφορία για το τραπεζιτικό σύστημα.

Όμως, πέρα από τις συζητήσεις και τις συγκυρίες τα δεδομένα υπάρχουν. Αξίζει να αναφερθεί ότι το επίμαχο δάνειο στις τράπεζες πρέπει να πληρωθεί στο τέλος του 2012. Και όπως παρατηρεί ο Σταυράκης, είναι ανοιχτό το κατά πόσο θα μπορούν να πληρώσουν – με δεδομένο ότι μπορεί να χρειαστούν βοήθεια από την πολιτεία για να αντιμετωπίσουν τις ζημιές τους.

Η επιστροφή του Μάρκου;

Στα μέσα στην εβδομάδα ο «Φιλελεύθερος» κυκλοφόρησε με πληροφορίες ότι οι τασσικοί σκόπευαν να αμβισβητήσουν την προσπάθεια του προέδρου του ΔΗΚΟ, Μ. Κάρογιαν, να αναβαθμίσει μια σειρά μεσαία στελέχη. Η αμφισβήτηση θα είχε την μορφή εκλογικής διεκδίκησης για μερικές θέσεις – έτσι λ.χ. η κόρη του Τάσσου, Αναστασία, θα διεκδικούσε την προεδρία της επιτροπής για τις Διεθνείς Σχέσεις. Δεν υπήρχαν αναφορές για αντιδράσεις αν και είναι αμφίβολο να πέρασε απαρατήρητη η προσπάθεια της οικογένειας Παπαδόπουλου να επεκτείνει τα δημόσια αξιώματα τα οποία φαίνεται να συλλέγει. Τελικά η Α. Παπαδόπουλου αποσύρθηκε δηλώνοντας ότι η προσπάθεια της ήταν «να βοηθήσει» κλπ. Η γενική αντίληψη είναι ότι στο ΔΗΚΟ ετοιμάζονται και για τις προεδρικές, αλλά και για τις κομματικές εκλογές που θα ακολουθήσουν. Σε αυτό το πλαίσιο η κίνηση της οικογένειας Παπαδόπουλου ήταν μια επιθετική κίνηση, η οποία αποσύρθηκε ίσως γιατί το κλίμα ή η συγκυρία δεν φάνηκε ευνοϊκή. Μια ήττα για την Αναστασία θα ήταν συμβολικό πλήγμα.

Η έκπληξη όμως ήρθε το Σάββατο από την άλλη πλευρά, όταν διέρρευσε ότι ο Μάρκος Κυπριανού εξέφρασε ενδιαφέρον να διεκδικήσει την θέση του αναπληρωτή προέδρου. Μια τέτοια κίνηση, θα μπορούσε να θεωρηθεί αναμενόμενη από τον Μάρκο. Είναι ήδη σαφές ότι υπήρξε το πιο μεγάλο πολιτικό θύμα της υπόθεσης με το Μαρί. Η μετατόπιση της συζήτησης για ένα ατύχημα σε στρατόπεδο σε θέμα «πολιτικής σημασίας» με εύκολους συναισθηματισμούς να καλύπτουν είτε την γεωπολιτική πραγματικότητα του πως υποχρεώθηκε να αναλάβει το φορτίο η Κυπριακή Δημοκρατία, είτε τις ευθύνες των στρατιωτικών, εστίασε βέβαια τότε στον Πρόεδρο. Αλλά τουλάχιστον ο Χριστοφίας είχε την στήριξη της αριστεράς δημιουργώντας ένα κλίμα αμφισβήτησης και υπονόμησης της υστερίας. Ο Μάρκος, αντίθετα, ο οποίος αναμενόταν ότι θα ήταν από τους επικρατέστερους υποψήφιους της κεντροαριστεράς για τις μελλοντικές προεδρικές εκλογές, βρέθηκε υπό κατηγορία και πίεση χωρίς ξεκάθαρη στήριξη. Ιδιαίτερα μάλιστα αφού η τασσική πτέρυγα στο κόμμα του πολεμώντας τον Χριστόφια πολεμούσε έμμεσα και τον ίδιο τον Μάρκο αφού είναι γνωστή η αντιπάθεια των δυο τάσεων μέσα στο ΔΗΚΟ. Ιδιαίτερα με τον Μάρκο να εμφανίζεται σαν το ηγετικό στέλεχος το οποίο θα μπορούσε να διεκδικήσει όχι απλώς ηγετικό ρόλο αλλά και να καθορίσει την ευρύτερη πολιτική του κόμματος. Η υποδοχή της υποψηφιότητας από τον «Φιλελεύθερο» ήταν ενδιαφέρουσα για τις προκαταλήψεις του μέσου ή της δημοσιογράφου: το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου

αναφερόταν σε «αντιδράσεις» ενώ για την στήριξη της υποψηφιότητας υπήρχε μια πιο μικρή αναφορά. Ταυτόχρονα όμως η κίνηση προσδιοριζόταν σαν «κίνηση ματ» υπονοώντας ότι αν προχωρήσει ο Μάρκος, θα κερδίσει την θέση. Ανάμεσα στους άλλους ενδιαφερόμενους για την θέση αναφέρονται οι Φ. Φωτίου, ο οποίος είναι στέλεχος ο οποίος πρόσκειται στον Καρογιαν, και ο Β. Παλμας, ο οποίος θεωρείται στέλεχος το οποίο εκφράζε την κεντροαριστερά αλλά έχει και σχέσεις με την οικογένεια Παπαδόπουλου.

Η αρχισυνταξία του Φιλελευθέρου, πάντως, φαίνεται να προτιμά τους αντίπαλους του Μάρκου – ή και του Κάρογιαν. Πριν από τις δημοτικές εκλογές, και με βάση την κάλυψη τους, είχε κυκλοφορήσει και φήμη ότι η οικογένεια Παπαδόπουλου είχε επενδύσει στον «Φιλελεύθερο».

Το βράδυ στο δελτίο ειδήσεων, ο Μάρκος επιβεβαίωσε το ενδιαφέρον του χωρίς ωστόσο να οριστικοποιεί την απόφαση.

Το παιχνίδι στο ΔΗΚΟ έχει αρχίσει και η μάχη θα είναι ενδιαφέρουσα – και για το κόμμα αλλά και για το πολιτικό σκηνικό ευρύτερα.

Κάτι κινείται στην βουλή;

Τελικά δύο νομοσχέδια τα οποία μπλόκαρε το κύκλωμα των ιδιωτικών συμφερόντων -με άξονα το δίδυμο Αβέρωφ Νεοφύτου - Νικόλα Παπαδόπουλου- στη βουλή, το νομοσχέδιο για τα διεθνή εμπιστεύματα και το νομοσχέδιο για τον τζόγο, θα προχωρήσουν στην ολομέλεια. Ο Αβέρωφ προσπάθησε μέχρι την τελευταία στιγμή να αποτρέψει την προώθηση του πρώτου τουλάχιστον αλλά τελικά δεν τα κατάφερε. Όσο για το δεύτερο για το οποίο είχε έρθει πέρσι σε αντιπαράθεση με τον Ι. Νικολάου, του ΔΗΣΥ επίσης, όταν οι δυο βουλευτές αντάλλαξαν σπόντες για εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων, ο κ. Νικολάου το προώθησε τελικά στην ολομέλεια. Ιδιαίτερα σε μια βδομάδα στην οποία η σύλληψη μιας ομάδας ηλικιωμένων κυριών οι οποίες έπαιζαν ποκεριζέ, έγινε ειρωνικό θέμα διεθνούς επικαιρότητας. Ταυτόχρονα και ο ίδιος ο κ. Νικολάου βρέθηκε υπό πίεση όταν η «Χαραυγή» δημοσίευσε μια συγκριτική αναφορά στις δικαστικές του υποθέσεις μέσα από την οποία αφηνόταν να νοηθεί ότι χρησιμοποιούσε την θέση του για να κάνει ρουσφέτι. Οπότε η προώθηση του νομοσχεδίου ήταν και χρήσιμη σε διάφορα επίπεδα.

Προεδρολογία: Ο Ουράνιος δεν φαίνεται να πουλά και οι διάφοροι «παίκτες» ελαττώνουν ταχύτητα πάλι

Την Κυριακή 26/2, ο Ουράνιος Ιωαννίδης έδωσε συνέντευξη στο «Φιλελεύθερο» μέσα από την οποία άφηνε έμμεσα να νοηθεί ότι θα μπορούσε να είναι υποψήφιος αφού μιλούσε για «έκρηξη» ανάλογη του 2004 η οποία θα βασίζεται «στα 4 μικρότερα κόμματα και την αποχή» – μια φαντασίωση που την λανσάρει και ο αρχιεπίσκοπος και η οποία έχει νόημα μόνο αν μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ότι θα εκφραστεί από ένα υποψήφιο που θα συνενώνει το κέντρο και μερίδα είτε της αριστεράς είτε της δεξιάς. Με δεδομένο ότι Ου. Ιωαννίδης ανήκει στην δεξιά αλλά υπήρξε υποστηρικτής του «όχι» το 2004, και παλιότερα πέρασε και από το Κέντρο θα μπορούσε να εκληφθεί η αναφορά του ως προσφορά του εαυτού του, ως εν δυνάμει υποψήφιου. Η όλη συνέντευξη, ωστόσο, δεν συζητήθηκε και έτσι η πιθανότητα της Ε. Θεοχάρους παραμένει στο τραπέζι. Πυκνώνουν τόσο στον Φιλελεύθερο, όσο και στην Σημερινή, οι αναφορές για «ανάγκη» για υποψήφιο του κεντρώου, «ενδιάμεσου» χώρου. Ενώ ο Λιλλήκας προσπαθεί επίσης να υπενθυμίζει την ύπαρξη του στον αρχιεπίσκοπο. Ο ίδιος ο αρχιεπίσκοπος πάντως ξανάριξε τους τόνους μεταθέτοντας την «απόφαση» για αργότερα.

Ταυτόχρονα, άρχισαν να κυκλοφορούν νέες πληροφορίες για συζητήσεις μεταξύ ΑΚΕΛ και ΔΗΚΟ. Θεωρείται ότι η βασική στρατηγική του ΔΗΚΟ θα είναι η διεκδίκηση δικού του υποψηφίου. Οι κινήσεις του ΑΚΕΛ, όπως και του Προέδρου, παραμένουν ακόμα άγνωστες αλλά στον πέρα της Δεξιάς χώρο, φαίνεται να υπάρχει κινητικότητα. Η ΕΔΕΚ μέσα στα πλαίσια του γενικόλογου της ύφους άρχισε να μιλά για προβλήματα «διαπλοκής» στο δημόσιο. Βέβαια, μια τέτοια κουβέντα από τον πρόεδρο της βουλής, θα ήταν είδηση και αξιοσημείωτη αν συνοδευόταν από αναφορές στις συγκρούσεις συμφερόντων που είναι κραυγαλέες πια στο κοινοβουλευτικό σώμα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΤΑΞΙΚΑ

Ο αυταρχισμός προκαλεί απεργίες, η δαιμονοποίηση των απεργών κλίμα για ποινικοποίηση τους

Η ανένδοτη στάση της εργοδοσίας την τελευταία βδομάδα και η επιμονή της να

επιβάλλει ετσιθελικά τις θέσεις της προκάλεσε απεργίες σε δυο εστίες όπου τα ζητήματα παρέμεναν ανοιχτά εδώ και μήνες τώρα. Η πρώτη εστία είναι ο έλεγχος της εναέριας κυκλοφορίας, όπου το κράτος αφού λόγω της δικής του πολιτικής υποστελέχωσης του συγκεκριμένου τμήματος διόγκωσε την υπερωριακή απασχόληση επιχειρεί τώρα να μειώσει δραστικά την υπερωριακή αμοιβή των εργαζομένων. Ενώ υποτίθεται ότι διεξάγεται διάλογος το κράτος προσπαθεί να εξασφαλίσει εκ των προτέρων συμφωνία για το ελάχιστο όριο υπηρεσίας ενώ το συνδικάτο των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας (που έχει και την στήριξη του πανευρωπαϊκού συνδικάτου ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας) ζητά να συζητηθεί η ουσία του ζητήματος - δηλαδή συνολικά οι όροι απασχόλησης. Η ρητορική των δύο πλευρών παραμένει η ίδια - το κράτος επικαλείται την ανάγκη διάσωσης της οικονομίας μέσα από την μισθολογική λιτότητα και την υποχρέωση όλων να προσφέρουν - οι τράπεζες και ο πλούτος φυσικά όχι απλά εξαιρούνται αλλά επιδοτούνται μάλιστα καθότι δεν εντάσσονται στους "όλους" που είναι οι μισθωτοί- και το συνδικάτο επικαλείται την ανάγκη μη απώλειας των εσόδων από το κράτος από το υφιστάμενο τέλος υπερπτήσεων υπονοώντας εμμέσως ότι είναι οι αεροπορικές εταιρείες που κερδίζουν από την προτεινόμενη πολιτική του κράτους και όχι το δημόσιο. Η δεύτερη εστία είναι το τσιμεντοποιείο Βασιλικού όπου η εταιρεία συνεχίζει την αυθαιρεσία και την παραβίαση της συλλογικής σύμβασης παρά τις διαμαρτυρίες των συνδικάτων, την απραξία του κράτους και την προειδοποιητική απεργία στις αρχές του Φεβράρη. Έτσι, οι εργαζόμενοι με τα συνδικάτα τους προχώρησαν από την Πέμπτη σε απεργία διαρκείας που αναμένεται αν συνεχιστεί να επηρεάσει τουλάχιστον και όλα τα μεγάλα έργα στην οικοδομική βιομηχανία λόγω της πιθανής έλλειψης τσιμέντου από την

αγορά.

http://paratiritirioergasias.blogspot.com/2012/03/blog-post_1344.html

Η ανεργία συνεχίζει την ανοδική της πορεία και στην Ευρώπη και στην Κύπρο με την ΣΕΚ να ζητά μεταξύ άλλων περιορισμούς στην απασχόληση ξένων και κοινοτικών εργαζομένων, εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης και επέκταση του ανεργιακού επιδόματος στους 9 μήνες ενώ ζητά πολιτικές μείωση των επιτοκίων δανεισμού για να βοηθηθεί η ανάπτυξη.

Η ΠΕΟ καταδικάζει καταδικάζει έντονα την πρόταση του Α. Νεοφύτου εκ μέρους του ΔΗΣΥ για περιορισμό των απεργιών στις ουσιώδεις υπηρεσίες που αποτελεί

προσπάθεια "για ποινικοποίηση και υπόσκαψη του αναφαίρετου και συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος για απεργία". Η ΠΕΟ φαίνεται να κατανοεί ότι η λάσπη και η δαιμονοποίηση των εργαζομένων με αφορμή την απεργία των ελεγκτών δημιουργεί κλίμα που μπορεί εύκολα να τύχει εκμετάλλευσης και σημειώνει ότι "Όσο λανθασμένη μπορεί να θεωρούν κάποιοι ότι είναι η συμπεριφορά κάποιων ομάδων εργαζομένων, άλλο τόσο επικίνδυνη είναι η αλαζονική συμπεριφορά κάποιων πολιτικών δυνάμεων και εργοδοτικών συνδέσμων, οι οποίοι θεωρούν ότι η ευαισθησία για διατήρηση της εργασιακής ηρεμίας σε ευαίσθητους τομείς, στις σημερινές δύσκολες οικονομικές συνθήκες, είναι η ευκαιρία τους για να προωθήσουν τα αποθηκευμένα τους ενάντια στα εργασιακά και Συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων." Βέβαια εδώ θα πρέπει να λεχτεί ότι στην δημόσια διαπόμπευση των απεργών δεν ήταν αμέτοχα και τα ΑΚΕΛικά μέσα ενημέρωσης...

ΔΙΕΘΝΗ

Ρωσία: Σάρωσε ο Πούτιν, η αριστερά παρέμεινε εγκλωβισμένη ως η αξιωματική αντιπολίτευση, ενώ η Δύση αναζητά βάλαμο για την αποτυχία

Τελικά, ο Β. Πούτιν αποδείχτηκε και μαέστρος στην οργάνωση εκλογών, όπως και στην «οργάνωση» του πολιτικού σκηνικού. Από το φθινόπωρο ήταν φανερό ότι στην Δύση ήλπιζαν σε μια εκστρατεία σοκ ενάντια στον Πούτιν, η οποία θα οδηγούσε σε μια αποσταθεροποίηση της Ρωσίας. Μια Ρωσία της δεκαετίας του 1990 θα ήταν ένα νέο όνειρο επέκτασης και, ενδεχομένως, χρηματοδότησης της Δύσης. Από τη μια τα ρωσικά ταμεία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για διάσωση δυτικών ταμείων ενώ μια αποδυναμωμένη Ρωσία θα άνοιγε ένα νέο κύκλο επέκτασης της Δύσης. Το θέαμα με τα «μέσα κοινωνικής δικτύωσης» σαν το γκλάμουρ της νέας δυτικής παρέμβασης, και οι εικόνες της χειραγώγησης των αραβικών κινητοποιήσεων ήταν υποσχόμενο κοκτέιλ. Από τον Σεπτέμβρη, ωστόσο, ο Πούτιν είχε προειδοποιήσει σιβυλλικά ότι θα ακολουθούσε «μια περίοδος λάσπης», ενώ ανακοίνωνε ότι η εκστρατεία του για την προεδρία δεν θα βασιζόταν στο κόμμα του, την Ενωμένη Ρωσία, αλλά ένα νέο σχήμα το οποίο ονόμασε «Λαϊκό Μέτωπο» παραπέμποντας σε σοβιετική σημειολογία της δεκαετίας του 1930.

Η πτώση της δύναμης της Ενωμένης Ρωσίας στις βουλευτικές του Δεκέμβρη ερμηνεύτηκε ως δείγμα αδυναμίας για τον Πούτιν. Ήταν όντως μια υποχώρηση του μπλοκ που είχε συγκροτήσει την προηγούμενη δεκαετία ο Πούτιν, αλλά το ρεύμα δεν ήταν φιλοδυτικό: τα δύο κόμματα τα οποία είχαν ενισχυθεί ήταν αριστερά, με το κομμουνιστικό κόμμα, ως αξιωματική αντιπολίτευση, να επανέρχεται στα ποσοστά γύρω στο 20%. Στα δυτικά ΜΜΕ βέβαια οι κόκκινες σημαίες στις διαδηλώσεις διαμαρτυρίας αντιμετωπίστηκαν σαν αναγκαίο κακό, αναμένοντας ότι θα παραμερίζονταν από ένα νέο νεοφιλελεύθερο πραξικόπημα όπως του Γέλτσιν το 1991-93. Στην ουσία όμως το πολιτικό σκηνικό ήταν πια διαφορετικό. Στις συγκεντρώσεις της αντιπολίτευσης οι φιλοδυτικοί νεοφιλελεύθεροι γιουχαΐζονταν από τους κομμουνιστές και τους εθνικιστές. Ταυτόχρονα, το σχήμα που είχε προαναγγείλει ο Πούτιν, το Λαϊκό Μέτωπο, άρχισε να εμφανίζεται με συγκεντρώσεις σε εργατικές περιοχές όπου, σύμφωνα τουλάχιστον με δυτικά ΜΜΕ, ακουγόταν το σύνθημα «Για την Ρωσία, για τον Στάλιν, Για τον Πούτιν». Το κλίμα πάντως οδηγούσε εκεί – ο Πούτιν είχε εκμεταλλευτεί έξυπνα την βλακεία της Χ. Κλίντον να σχολιάσει αμέσως αρνητικά τις βουλευτικές εκλογές ως εξωτερική παρέμβαση, ενώ η δημοσιοποίηση των emails ανάμεσα σε φιλοδυτικές ομάδες και το αμερικανικό υπουργείο εξωτερικών αύξησε την δυσπιστία ή την «αφύπνιση» μερίδων του πληθυσμού για τις οποίες όντως η δεκαετία του 1990 βιώθηκε σαν περίοδος «κατοχής». Έτσι, όταν τον Φεβράρη οι οπαδοί του Πούτιν κάλεσαν δική τους συγκέντρωση στην Μόσχα τα Δυτικά ΜΜΕ έμειναν άφωνα από τις δεκάδες χιλιάδες που μαζεύτηκαν. Ταυτόχρονα οι δημοσκοπήσεις έδειχναν μια ραγδαία άνοδο της πρόθεσης ψήφου για τον Πούτιν - εκτοξεύτηκε από το 50%+ στο 60%+- καθώς ξεδίπλωνε την δική του θεαματική εκστρατεία την οποία τα δυτικά ΜΜΕ αδυνατούσαν να παρακολουθήσουν εγκλωβισμένα στην αναπαραγωγή των δικών τους υποστηρικτών στην Μόσχα. Η μετάθεση στη Μόσχα του αμερικανού πρέσβη, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για την οργάνωση των «πορτοκαλί» κινητοποιήσεων στην Ουκρανία, απλώς ενίσχυσε τον Πούτιν, ο οποίος πια μπορούσε να προβάλει και προς την αριστερά και προς την εθνικιστική δεξιά την εικόνα του ηγέτη ο οποίος είναι στόχος δυτικού πραξικοπήματος.

Το τελικό αποτέλεσμα με τον Πούτιν να συγκεντρώνει σχεδόν 64% επιβεβαίωσαν τις δημοσκοπήσεις. Η έξυπνη κίνηση, ταυτόχρονα, να τοποθετηθούν κάμερες στα εκλογικά τμήματα, δημιούργησε ένα πλαίσιο διαφάνειας αφαιρώντας από την

αντιπολίτευση της ευκαιρία να χρησιμοποιήσει την πρόσφατα αναπτυγμένη παγκόσμια βιοτεχνία κατασκευής βίντεο ποικίλης χρήσης για το ίντερνετ.

Η αριστερά έχασε προς τον Πούτιν. Το Κ.Κ. βέβαια κράτησε τον κύριο όγκο των επιστροφών που είχε από τις βουλευτικές αφού συγκέντρωσε 17%, ενώ η Δίκαια Ρωσία μετατοπίστηκε προς τον Πούτιν. Όπως φάνηκε και το φθινόπωρο η ρωσική αριστερά έχει ένα νέο ρεύμα το οποίο την ευνοεί – τόσο μέσα στα εκλογικά τμήματα όσο και εκτός, στις κινητοποιήσεις στον δρόμο όπου η εξωκοινοβουλευτική αριστερά έχει σημαντική παρουσία. Ο Πούτιν, άλλωστε, φαίνεται να κινήθηκε έξυπνα και να το εκμεταλλεύτηκε με το σχήμα του Λαϊκού Μετώπου. Στα αξιοσημείωτα αυτής της περιόδου ήταν ότι οι κομμουνιστές κατάφεραν για πρώτη φορά να εκλέξουν δικούς τους υποψήφιους σε 2 περιφερειακές πρωτεύουσες – αυτά τα πόστα συνήθως τα μονοπωλεί η Ενωμένη Ρωσία.

Στο χώρο της δεξιάς η εμφάνιση του Προχόροφ είναι ενδιαφέρουσα – φαίνεται να είναι ένας εκατομμυριούχος ο οποίος χρησιμοποιεί τα χρήματα του για να φτιάξει κόμμα - φέρεται να παραδέχτηκε λ.χ. ότι χρησιμοποίησε τα χρήματα του για να συλλέξει τις απαραίτητες υπογραφές. Το σχεδόν 8% το οποίο συγκέντρωσε φαίνεται να είναι το ποσοστό το οποίο συγκεντρώνουν τα διάφορα μικρά κόμματα της φιλελεύθερης και νεοφιλελεύθερης δεξιάς και τα οποία αποκλείστηκαν από τις εκλογές λόγω μη συγκέντρωσης απαραίτητων υπογραφών. Πάντως, ο Προχόροφ δεν θεωρείται αντίπαλος του Πούτιν όπως θα τον φανταζόταν η Δύση – μερικοί μάλιστα τον θεωρούν μέρος του νέου πολιτικού συστήματος το οποίο στήνει με σχετική μαεστρία ο Πούτιν. Από την αρχή τάχθηκε ενάντια σε μη-νόμιμες μεθόδους διαμαρτυρίας και δεν αμφισβήτησε το εκλογικό αποτέλεσμα.

Στο χώρο της εθνικιστικής δεξιάς η κατάρρευση του Ζιρινόφκσι είναι πια γεγονός – και μερικές φήμες θέλουν το κόμμα να τον αντικαθιστά με κάποια πιο «εργατική» φιγούρα από τους υποστηρικτές του Πούτιν.

Στη Δύση η απογοήτευση από την σαρωτική νίκη του Πούτιν ήταν έκδηλη. Το περιοδικό economist βγήκε προκαταβολικά με εξώφυλλο ότι τελειώνει ο Πούτιν, ακόμα και αν κερδίσει. Αλλά ακόμα και στην ανάλυση του, η οποία παραδεχόταν ότι θα κέρδιζε "ο αντίπαλος" στην Μόσχα, του απέδιδε δημοτικότητα μόλις πάνω από 40%. Όταν το όργανο του αγγλικού κεφαλαίου, λογοκρίνει δημοσκοπήσεις ακόμα και για τους αναγνώστες του, κάτι προφανώς ενοχλεί. Σαφώς τώρα διαμορφώνεται ένα νέο σκηνικό στην Ρωσία και παγκόσμια το οποίο δεν μπορεί να ελεγχθεί με

διδασκτικές ασκήσεις ανωτερότητας από την Δύση. Η Δύση μάλλον θα πρέπει να μάθει να συμβιώνει με ένα ισότιμο και διεκδικητικό εταίρο η γείτονα.

Οι εξελίξεις στο εσωτερικό της Ρωσίας είναι επίσης ανοικτό ζήτημα. Οι εκλογές μπορεί να εξασφάλισαν την «αυτονομία» όπως την ονομάζει ο Πουτιν, αλλά οι κοινωνικές δυνάμεις οι οποίες έχουν συσπειρωθεί γύρω από το άτομο του είναι ετερόκλητες: εκφράζουν ένα μπλοκ εξουσίας από την μια, αλλά και μια νοσταλγία για το σοβιετικό καθεστώς, από την άλλη, που μεταφράζεται και σε απαιτήσεις για διασφάλιση και επέκταση του κοινωνικού κράτους. Ο Πούτιν έχει υποσχεθεί και «εκσυγχρονισμό» στο κεφάλαιο και διασφάλιση-επέκταση του κοινωνικού κράτους στις λαϊκές μάζες. Πως θα εκφραστεί αυτή η ισορροπία είναι από τα ζητούμενα της νέας περιόδου. Το πως θα κινηθεί η αριστερά στο εσωτερικό της Ρωσίας και πως θα διαμορφωθεί το υπό εξέλιξη πολιτικό σκηνικό είναι επίσης ένα ενδιαφέρον θέμα το οποίο θα έχει ευρύτερες επιδράσεις αφού, η Ρωσία πια προβάλλει ως πρότυπο ένα ευρωασιατικό άξονα [με οικονομικό εκτόπισμα] και είναι επίσης σημαντικό μέλος των BRICS στο παγκόσμιο σύστημα.

Συρία: η Χομς δεν είναι μια συνοικία ή πως κατασκευάζονται τα φιλμ του Αλ Τζαζίρα

Οι ένοπλοι της αντιπολίτευσης άρχισαν να αποσύρονται από την συνοικία της Χομς, Baba Amr, στα μέσα της εβδομάδας σύμφωνα με τα φιλικά προς την αντιπολίτευση διεθνή ΜΜΕ. Οι συριακές δυνάμεις ανακοίνωσαν την “εκκαθάριση” της περιοχής το Σάββατο. Κατά την διάρκεια της εβδομάδας η Ρωσία και η Κίνα στήριξαν το δημοψήφισμα και τα αποτελέσματα του – σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία έλαβαν μέρος 57.4% και υπέρ ψηφίσαν πέρα του 89%. Για συγκριτικούς λόγους αξίζει να αναφερθεί ότι στην Αίγυπτο είχαν ψηφίσει 62%, ενώ στο Ιράν ψηφίσαν 64%.

Η είδηση της εβδομάδας που φυσικά δεν πέρασε στα δυτικά ΜΜΕ αφορούσε μια διαρροή από τον Αλ Τζαζίρα. Φαίνεται ότι κάποιοι διέρρευσαν αμαντάριστα πλάνα στην συριακή τηλεόραση. Στα πλάνα φαίνεται να σκηνοθετούνται εικόνες τραυματισμού, με παιδιά -να μπαίνει δηλαδή επίδεσμος στο πρόσωπο του παιδιού και να του λένε πώς να συμπεριφερθεί όταν ξεκινήσει το γύρισμα- οι εικονικές εκρήξεις με δημιουργία καπνού για εντυπώσεις κλπ.

Στα αγγλικά αυτές οι αναφορές υπάρχουν στο blog angry arab news:

<http://angryarab.net/2012/03/02/flash-syrian-tv-and-raw-propaganda-footage-from-aljazeera-and-cnn/>

<http://angryarab.net/2012/03/03/aljazeera-leaks-3/>

Για μια ευρύτερη ανάλυση της αντιπαράθεσης της ένοπλης αντιπολίτευσης με την συριακή κυβέρνηση γύρω από την συνοικία της Χομς [και των αντίθετων στρατηγικών των μεν να προκαλέσουν ξένη επέμβαση και των δε να δείξουν ότι η ένοπλη αντιπαραθεση δεν οδηγά πουθενά] αλλά και για την κρίση πειστικότητας του Αλ Τζαζίρα, υπάρχουν ενδιαφέρουσες πληροφορίες στο κείμενο του Peter Lee:

<http://www.counterpunch.org/2012/03/05/in-syria-al-jazeeras-credibility-implodes/>

Φαίνεται επίσης να αυξάνονται οι διαφοροποιήσεις στην συριακή αντιπολίτευση. Μετά από την αποχώρηση μιας ομάδας στελεχών/προσωπικοτήτων από την οργάνωση "Συριακό εθνικό Συμβούλιο", την οποία στηρίζουν οι Σαουδάραβες και η οποία έχει έδρα την Τουρκία, στις αρχές της εβδομάδας εμφανίστηκαν και δηλώσεις από παράγοντες της αντιπολίτευσης μέσα στην Συρία οι οποίοι εξέφρασαν την έντονη διαφωνία τους με τον εξοπλισμό των ισλαμιστών ανταρτών.

Λιβύη: Διαδηλώσεις, βασανιστήρια και διεκδικήσεις απόσχισης

Το Σάββατο ξέσπασαν νέες διαδηλώσεις στην Βεγγάζη ενάντια στους ενόπλους οι οποίοι έχουν καταλάβει το δικαστικό μέγαρο στην πόλη.

<http://www.uruknet.info/?p=m86196&hd=&size=l&l=e>

Ταυτόχρονα η διαδικασία αποσύνθεσης της χώρας προχωρεί. Η αντιπαράθεση στην νοτιοανατολική έρημο ανάμεσα σε δυο φυλές -μια αραβικής και μια αφρικάνικης καταγωγής- συνεχίστηκε για δύο εβδομάδες και τώρα κατάληξαν σε εκκεχειρία. Ταυτόχρονα ξεκινούν νέες εντάσεις καθώς στην βόρειο-ανατολική Λιβύη προγραμματίζεται κίνηση για την αυτονόμηση της περιοχής μέσα σε ένα «ομοσπονδιακό» πλαίσιο – μια κίνηση βέβαια στο υπόστρωμα της οποίας βρίσκεται το ζήτημα του έλεγχου των πετρελαίων.

Στην Μισράτα αντίθετα τα βασανιστήρια συνεχίζονται χωρίς καμία παρέμβαση – και χωρίς να υπάρχει μέχρι στιγμής κατανόηση ότι η πόλη ανήκει στο δυτικό μέρος της χώρας στην διαμάχη για το πετρέλαιο. Η σύγκρουση των ενόπλων των διαφόρων πόλεων για το έλεγχο του πετρελαίου, θεωρείται μια ακόμα πιθανότητα, μαζί με την αντιπαραθεση των πρασίνων/κανταφικών με τους αντί-κανταφικούς. Ήδη πάντως η

χώρα κινείται σε ένα πλαίσιο όπου φυλές και κοινότητες αναλαμβάνουν τον έλεγχο σε διάφορους χώρους και αναμένουν.

Ταυτόχρονα μια αρμοδία επιτροπή του ΟΗΕ καταδίκασε ξανά τους ένοπλους αντικανταφικούς για τα βασανιστήρια και τις συλλήψεις μαύρων μεταναστών και οπαδών του Καντάφι – υπολογίζεται ότι οι κρατούμενοι είναι 6 – 8 000. Όταν αυτές οι καταγγελίες γίνονται πια και από σώματα που είχαν στηρίξει τον εξάμηνο βομβαρδισμό της χώρας είναι εκφραστικό της όλης κατάστασης. Βέβαια τώρα πια το σκηνικό δεν είναι ψηλά στην agenda των διεθνών Μέσων όποτε τα βασανιστήρια θεωρούνται «παράπλευρες απώλειες». Μόνο που δεν είναι καν ξεκάθαρο ποιά ακριβώς ήταν τα συμφέροντα της Δύσης. Σε ένα νέο βίντεο το οποίο κυκλοφόρησε στο ίντερνετ, ένοπλοι ισλαμιστές φαίνονται να καταστρέφουν κοιμητήριο βρετανών νεκρών από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Μπορεί τελικά να θυμηθούν με νοσταλγία όντως τον κοσμικό Καντάφι οι άγγλοι συντηρητικοί.

<http://www.uruknet.info/?p=m86174&had=&size=l&l=e>

Όσο για τους αφρικανούς μετανάστες και την μειοψηφία των μαύρων Λίβυων, η Λιβύη εξελίσσεται στην πιο ρατσιστική χώρα της αφρικάνικης ηπείρου

<http://www.uruknet.info/?p=m86175&hd=&size=l&l=e>

Ο πόλεμος της πληροφορίας:

Δημοσιοποιήσεις WIKILEAKS

Η Stratfor είναι μια εταιρεία συλλογής πληροφοριών και «γεωπολιτικών αναλύσεων» η οποία συνεργάζεται με τις αμερικανικές [και όχι μόνο] μυστικές υπηρεσίες. Το δίκτυο Wikileaks σε συνεργασία με τους Anonymous δημοσιοποίησε ένα μεγάλο αρχείο από την επικοινωνία τους. Είναι ενδιαφέρον το πώς βλέπουν τον κόσμο οι συνεργάτες του «δικτύου», τι «λένε» οι επίσημοι που συνεργάζονται μαζί τους, αλλά και ποιές εταιρείες -όπως λ.χ. η κόκα κόλα- του χρησιμοποιούν.

Τα αρχεία της Stratfor

Το Wikileaks δημοσιοποίησε στις 27/02/2012 γύρω στα 5.5 εκατομμύρια emails που κατάφεραν να κλέψουν οι Anonymous τα Χριστούγεννα με την επίθεση εναντίον τους εναντίον του Stratfor. Τα θέματα των email είναι πάρα πολλά όπως και ο αριθμός τους οπότε η ανάλυση τους είναι χρονοβόρα και δύσκολη επειδή αρκετά

email χρησιμοποιούν κώδικες οι οποίοι θα πάρουν χρόνο να αποκρυπτογραφηθούν. Τα πρώτα συμπεράσματα από τις αναλύσεις τις δύο πρώτες μέρες κάνουν λόγο για υλικό μεγάλης αξίας. Από ιστορίες με ξέπλυμα βρώμικου χρήματος στα μεξικάνικα καρτέλ ναρκωτικών, στο πως δέχτηκε και ο Πούτιν την φυλάκιση της Yulia Tymoshenko (πρώην Ουκρανή πρωθυπουργός που καταδικάστηκε σε φυλάκιση για 7 χρόνια έπειτα από διάφορες κατηγορίες) και την προσπάθεια καταστροφής του Assange (ιδρυτής του Wikileaks). Μέχρι τώρα τα email που αναλύθηκαν έχουν χωριστεί σε 29 κατηγορίες.

Κατασκευάζοντας την σύλληψη του Assange

Μια μεγάλη κατηγορία αναφέρεται στις προσπάθειες σύλληψης του Assange και των Anonymous. Με χαρακτηρισμούς του είδους *"These assholes should get the death sentence, along with their hero Julian Assange."* (σ'αυτούς τους μαλάκες αξίζει θανατική καταδίκη, μαζί με τον ήρωα τους τον Assange) ή *"Move him from country to country to face various charges for the next 25 years.... Bankrupt the arsehole first, ruin his life. Give him 7-12 yrs for conspiracy."* (Μεταφέρετε τον απο χώρα σε χώρα για να αντιμετωπίσει διάφορες κατηγορίες για τα επόμενα 25 χρόνια. Οδηγείστε τον σε χρεωκοπία πρώτα, καταστρέψετε του την ζωή. Καταδικάστε τον 7-12 χρόνια για συνωμοσία) είναι μερικά από τα πολλά λόγια που βρέθηκαν στις συζητήσεις του Stratfor. Σύμφωνα με τα email, το Stratfor λειτουργούσε ως ένα είδος μυστικής υπηρεσίας που παρείχε υπηρεσίες πληροφοριοδότη, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, κατασκοπίας κ.α. Για την επικείμενη σύλληψη του Assange τα σχόλια του αντιπρόεδρου της Stratfor, Fred Burton, είναι χαρακτηριστικά: *"We have a sealed indictment on Assange. Pls protect."*, *"Assange is going to make a nice bride in prison. Screw the terrorist. He'll be eating cat food forever."* Μέσα στα ίδια email αποκαλύφθηκε ότι η αμερικάνικη κυβέρνηση χρησιμοποιεί τις ίδιες μεθόδους τις οποίες χρησιμοποίησε εναντίον της Al Qaeda , για την καταστροφή του Assange και των Wikileaks: *"Take down the money. Go after his infrastructure. The tools we are using to nail and de-construct Wiki are the same tools used to dismantle and track aQ [Al Qaeda]. Thank Cheney & 43 [former US President George W. Bush]. Big Brother owns his liberal terrorist arse."* *"Seize everything he and his family own, to include every person linked to Wiki."* Τον Ιούνιο του 2012 μετά από ανάρτηση ενός βίντεο στο Wikileaks με θέμα το στρατό και το πόλεμο στο Αφγανιστάν, υπήρχε σχέδιο σύλληψης του Assange σε συνέδριο στο

Las Vegas όπως διαφαίνεται σε συζήτηση του Fred Burton και Shane Harris (National Security journalist) *"As a foreign national, we could revoke [Julian Assange's] travel status and deport. Could also be taken into custody as a material witness. We COULD have a sealed indictment and lock him up. Depends upon how far along the military case is."* Ο Assange είχε τότε ακυρώσει την εμφάνιση του λόγω διάφορων υποψιών του ιδίου για την ασφάλεια του. Το υπουργείο δικαιοσύνης των ΗΠΑ αρνήθηκε να κάνει οποιοδήποτε σχόλιο σχετικά με αυτή την υπόθεση.

Παρακολουθώντας του Ρώσους και του Ουκρανούς

Ένα άλλο θέμα το οποίο καλύπτεται εκτενώς στα emails είναι πως η ρωσική ηγεσία φέρεται να εγκατέλειψε την Yulia Tymoshenko σε αντάλλαγμα για την συνεργασία με τον νέο Ουκρανό πρόεδρο. Ο Ρώσος πρόεδρος, Μεντβιέτεφ, φέρεται να συμφώνησε με τον Πούτιν στην σκευωρία εναντίον της με αντάλλαγμα την στήριξη και την συνεργασία του Ουκρανού προέδρου Yanukovych. Απόσπασμα από email Σεπτέμβρη 2011 *"Medvedev swore that he would keep Yanukovych in line if Putin dropped his support of Tymoshenko"*

"When Timoshenko and Yanukovych showed up in Moscow at the end of 2009, [Medvedev and Putin] broke the news to Yanukovych privately that they were willing to drop support for Timoshenko if he would agree to Putin's list of demands. Yanukovych jumped all over it, naturally" Στις 11 Οκτώβρη 2011 η πρωθυπουργός καταδικάστηκε σε 7 χρόνια φυλάκισης λόγω κατάχρησης δύναμης για μεσιτεία στη συμφωνία με τη Ρωσία για το φυσικό αέριο το 2009.

Σχολιάζοντας τους αριστερούς ηγέτες της Λατινικής Αμερικής – νοσταλγώντας εποχές με «τυχαίες» πτώσεις ελικόπτρων και πώς να επιτυγχάνεται «έλεγχος» σε πηγές

Τα email περιλαμβάνουν επίσης πληροφορίες για τους προέδρους της Βολιβίας και Βενεζουέλας. Στην περίπτωση του Τσάβεζ φαίνεται να υπάρχει νοσταλγία για τις εποχές που οι ΗΠΑ κανόνιζαν ατυχήματα για ηγέτες που δεν ήταν της αρέσκειας τους: *"Back in the day, we would have been planning his (and Chavez's) helicopter 'accident, guess I'm getting old."* Ενώ συνεχίζει προκλητικά για τον ηγέτη της Βολιβίας και την υποστήριξη του από αριστερούς αμερικανούς: *"take on [Bolivian President Evo] Morales, 4th grade educated, narco-trafficking, murderous thug*

whose actions are protected by the left-leaning MSM [Mainstream] media.” “His rhetoric is anti-US and anti-Capitalism, so he is the darling to the ultra-left and self-hating US citizens (Danny Glover, Sean Penn, Oliver Stone, etc.)...his 'Mother Earth' Summit [aka, vehement anti-US, anti-Capitalism (specifically targeting Coca Cola), anti-UN, pro-coca (sic cocaine) and narco-trafficking platform that was embraced by 22,000 anti-US, left-wing anarchists in attendance.” Τον Δεκέμβρη του 2011 σε μια συζήτηση ο CEO του Stratfor εξηγεί στην Director of Analysis πώς πρέπει να χειριστεί -με «οικονομικό σεξουαλικό ψυχολογικό» έλεγχο- μια πηγή που βρήκαν για να επωφεληθεί το Ισραήλ: “If this is a source you suspect may have value, you have to take control of (sic) him” “Control means financial, sexual or psychological control to the point where he would reveal his sourcing and be tasked.” Στην ίδια συζήτηση αναφέρονται για την Βενεζουάλικη στρατιωτική ελίτ και την ευκολία δωροδοκίας τους με ανάλογο τρόπο: “These guys have been living the good life. They love women...lots of women. They love booze. They love bora bora. They are easy to bribe...We've seen a lot of these military elite reach out to us lately, trying to insulate themselves in a post-Chavez scenario”

Ακόμα και η coca cola χρειάζεται τους κατάσκοπους της ενάντια στους φίλους των ζώων

Οι υπηρεσίες κατασκοπίας που παρείχε το Stratfor αποκαλύπτονται σε διάφορα email της COCA COLA με το Stratfor για την συλλογή πληροφοριών σχετικά με την οργάνωση PETA (ομάδα ακτιβιστών για την προστασία των ζώων):

“Coca-Cola just sent me a long list of questions regarding PETA/Animal Activism and the upcoming Olympics in Vancouver” “Coke has asked for a short teleconference with one of our analysts to discuss this issue”.

Μερικές από τις ερωτήσεις είναι:

-- How many PETA supporters are there in Canada? -- How many of these are inclined toward activism? -- To what extent will US-based PETA supporters travel to Canada to support activism? -- What is PETA's methodology for planning and executing activism?

(Understanding this better would certainly help us to recognize indicators should they appear.) -- To what extent is PETA in Canada linked to PETA in the US or elsewhere? -- To what extent are the actions of PETA in one country controlled by

an oversight board/governing body? -- To what extent could non-PETA hangers-on (such as anarchists or ALF supporters) get involved in any protest activity?

Η απάντηση του Fred Barton *“The FBI has a classified investigation on PETA operatives. I’ll see what I can uncover.”*

Η διαπλοκή των τραπεζών με τα καρτέλ ναρκωτικών

Η διαφθορά του συστήματος σε όλο της το μεγαλείο της μπορεί να φανεί από το ξέπλυμα χρήματος αμερικάνικης τράπεζας στα μεξικάνικα καρτέλ ναρκωτικών. Ο Fred Burton αναφέρει *“One of my trusted former CIA cronies reports Wachovia laundered \$70 billion (yes billion) for the MX drug cartels per an on-going investigation. His company has been hired by the MX govt to look for drug money.”* *“WF bought wachovia, and yeah, the case was settled last year with no criminal charges pursued. Sounds like Fred’s contact is doing a follow up investigation. I’m less interested in the laundering so much as the size of it and where it ends up. The exit of that much money from Mexico is no small thing. We’re never going to get a full picture of how the drug trade affects the financial system in Mex, but it’s worth tracking the pieces. Also, the \$40 bn estimate of drug profits has always seemed low, and these data points reinforce that.”*

Τα email ακόμη διαβάζονται και συνεχώς εμφανίζονται καινούρια θέματα. Αρκετοί κάνουν λόγο για εμπλοκή της Goldman Sachs με τον @AnonOps να λέει ότι έχουν βρει αρκετό υλικό. Μαζί με τους Anonymous και τους Wikileaks δουλεύουν επίσης ακόμη 25 media partners οι οποίοι χωρίζονται ανάλογα με το θέμα της έρευνας. Βρέθηκαν στοιχεία για κατασκοπία ακτιβιστικών οργανώσεων, για την σχέση της Ελλάδας με το ΔΝΤ, για τις σχέσεις Ομπάμα και Ισραήλ, για την μυστική υπηρεσία του Ισραήλ Mossad, για τα πυρηνικά στο Ιράν τα οποία αναμένεται να συγκεντρωθούν και να δημοσιοποιηθούν. Το Occupy wall street καλεί το κόσμο να ψάξει για να γίνει πιο γρήγορη η ανάλυση.

Το Stratfor απάντησε με βίντεο στη δημοσιοποίηση των email λέγοντας ότι το δεν έγινε δεύτερη επίθεση και ότι δεν θα σχολιάσει αν τα email που δημοσιοποιήθηκαν είναι αληθινά, ενώ «θα συνεχίσει την προσπάθεια που καταβάλει για να συνεχίσει τη δουλειά που ξεκίνησε».

Η επίθεση εναντίον του Wikileaks από την Αμερικάνικη κυβέρνηση συνεχίζεται με διάφορους να σχολιάζουν λέγοντας “Γιατί θα πρέπει να θεωρείται το WikiLeaks

υπεύθυνο για το πώς οι πηγές του βρήκαν τις πληροφορίες. Είναι υπεύθυνοι οι New York Times για το πώς οι πηγές τους παίρνουν τις πληροφορίες τους;”

Πηγές:

<http://www.thenation.com/blog/166464/wikileaks-back-millions-global-intelligence-e-mails>

<http://www.thenation.com/blog/166484/whats-next-wikileaks-global-intel-files-tuesday-updates>

<http://wikileaks.org/the-gifiles.html>

Τα μεγάλα θέματα <http://wikileaks.org/gifiles/releases.html>

Στο twitter όλα τα νέα υπάγονται στο #gifiles και #wikileaks . Η ενημέρωση στο twitter γίνεται περισσότερο απο @wikileaks @Anonymous_SA @AnonymousIRC

Υστερόγραφο: Ο Bradley Manning (Αμερικάνος στρατιώτης που έδωσε στο wikileaks αρκετά βίντεο από τους πολέμους στο Αφγανιστάν και Ιράν) προτάθηκε για βραβείο Νόμπελ Ειρήνης.

Επιλογές από την κυπριακή και ελληνική μπλογκόσφαιρα

Κύπρος

Δυο σιωπές και μια απόπειρα συγκάλυψης στη Δημοκρατία της Μπανανίας

<http://erascy.blogspot.com/2012/03/blog-post.html>

Ένα ιστορικό του σκανδάλου των τραπεζών , 2009 -2012

<http://sirmastocomputer.blogspot.com/2012/03/2009-2012.html>

Ελλάδα

Έκθεση Ιδεών Πέμπτης Δημοτικού

http://disdaimona.blogspot.com/2012/02/blog-post_29.html

Η αλληλεγγύη είναι μέσο επιβίωσης, σώζευ»

<http://parallhlografos.wordpress.com/2012/02/29/%CE%B7-%CE%B1%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BB%CE%B5%CE%B3%CE%B3%CF%8D%CE%B7-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%BC%CE%AD%CF%83%CE%BF-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CE%B2%CE%AF%CF%89%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%83%CF%8E/>